СВОБОДА — SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК — UKRAINIAN DAILY

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ. РІК XXXV. Ч. 132. Джерзи Ситі, Н. Дж., четвер, 9. червня, 1927. VOL. XXXV. No. 132. Jersey City, N. J., Thursday, June 9. 1927. THREE CENTS

КУЛИДЖ ЗА СКЛИКАННЄМ НАДЗВИЧАЙНОЇ СЕСІЇ КОНГРЕСУ

МАЄ ВИРІШИТИ СПРАВИ ПОВЕНИ, ПОДАТКІВ І ДОПОМОГИ ФАРМЕРАМ.

ВАШИНГТОН, 7. червня. — Президент Кулидж відбув нині конференцію зі сенатором Смутом, одним з провідників републиканців, а сей після конференції заявив, що президент уже бачить потребу скликати надзвичайну сесію конгресу.

Сесія малаби бути скликана на місяць жовтень. Малиби на ній розглядати головно три питання: допомоги жертвам виливу ріки Місісіпі, обниження податків і допомоги фармерам.

Сесія малаби бути коротка, хиба що демократи продовжилиби її боротьбою проти допущення Смита й Вера.

МЕЙОР НЮ ЙОРКУ ПРОГОЛОШУЄ ДЕНЬ ПРИЇЗДУ ЛИНДБЕРГА СВЯТОМ.

МАТИ ЧЕЙМБЕРЛИНА РОЗМОВЛЯЄ ЗІ СИНОМ У БЕРЛІНІ.

НЮ ЙОРК, 7. червня. — Мейор сього міста Вокер видасть у слідуючу суботу проклямацію до населення міста, щоби воно відсвяткувало день приїзду Линдберга до Америки, себто слідуючий понеділок, як публичне свято.

Мати летуна Чеймберлина, що перелетів з Америки аж під самий Берлін, говорила нині на радіовім телефоні зі своїм сином. Мати була в Денисоні, в стейті Айові, а син говорив з Берліна.

Дирекція почт у Вашингтоні виточила Фредови Сілови, почмайстрови з Гемстеду, на Лонг Айленд, процес, чому він дав листи до перевозу літаком Чеймберлина, коли сей не мав лайсенсу на перевіз почти.

ПОЛІЦІЯ СКРІПЛЮЄ СТОРОЖУ ПРОТИ СТРАЙКОВИХ ЗАВОРУШЕНЬ.

450 ПОЛІСМЕНІВ СТЕРЕЖЕ ФАБРИК.

НЮ ЙОРК, 7. червня. — Заряд поліції поставив коло всіх кушнірських варстатів, з яких деякі робітники вийшли на страйк, скріплену сторожу, щоби не допустити до повторення вчорашних бійок межи страйкуючими а нестрайкуючими робітниками.

Разом для страйкової служби відставлено 450 полісменів. Нині заарештовано 10 страйкарів, які не хотіли слухати полісменів.

ПРОКЛЯМАЦІЯ ПРЕЗИДЕНТА ПРО ДЕНЬ ПРАПОРА.

ВАШИНГТОН, 7. червня. — Президент Кулидж видав нині проклямацію до американського народа, в якій закликує його до святкування дня 14. червня яко Дня Прапора.

Се свято встановляється на 150-ий ювилей приняття звіздистого прапора американським конгресом. Президент Кулидж пригадує засади рівности, свободи думки й слова, за які американський прапор усе стояв.

Він закликує край виставляти того дня американські прапори з публичних і приватних домів та відбути відповідні врочистости по школах і громадських осередках.

ФРАНЦІЯ ПРЕДКЛАДАЄ АМЕРИЦІ ПЛЯН ЗАБОРОНИ ВІЙНИ.

РАДИТЬ АМЕРИЦІ ЗАКЛЮЧИТИ З ФРАНЦІЄЮ ВІДПОВІДНУ УМОВУ.

ВАШИНГТОН, 7. червня. — Стейтовий департамент дістав від французького уряду офіціяльну депешу, в якій Франція пропонує Америці роспочати з нею переговори з цілю заключення договору про заборону війни.

Американський уряд ще не дав Франції відповіди, але поспитав Герика, американського представника в Парижі, за близчі вияснення.

Як видно з пропозиції, Франція використовує американський профранцузький сентимент, витворений летом Линдберга.

МРАКИ НЕ ПУСТИЛИ ЛЕТУНА НА ПІВНІЧНИЙ БІГУН.

ТА ВІН ВСЕ ТАКИ СПОДІЄТЬСЯ ДОЛЕТІТИ ТУДИ.

ФЕРБЕНКС, Аласка, 7. червня. — Австарійський летун Джордж Вилкинс заявив нині, що він на сей рік покидає вже свої наміри доперти літаком до північного бігуна та прослідити околиці межи Аляскою а бігуном. Вилкинс не міг доконати своїх намірів через густі мраки, які залягали всю околицю від місяців.

Вилкинс ждав на нагоду до лету вже другий рік, але все надармо. Та мимо сього він не покидає свого наміру та впевняє своїх знакомих, що колись таки довершить свого діла.

БОРОТЬБА ЗА ДИТИНУ СНАЙДЕРА.

КРЕВНІ ПРОЦЕСУЮТЬСЯ ЗА ПРАВО ДО ОПІКУНСТВА.

НЮ ЙОРК, 7. червня. — В місцевому стейтовому суді в повіті Квінс заповідається сензаційний процес за те, хто має бути опікуном малолітної дочки Снайдерів, котрої мати вбила батька та була засуджена на кару смерти. До опікунства зголошується з одного боку брат убитого Снайдера, а з другого мати Снайдерової, у котрої домі дівчина жила від трагічної події.

Рівночасно заповідають ще один процес, бо асекураційна компанія, в якій Снайдерова заасекурувала свого мужа на 86,000 долярів, не хоче виплатити обезпечення.

ДР. ВОЛОДИМИР БАЧИНСЬКИЙ ПІДТЯВ СОБІ ЖИЛИ.

Краєві часописи доносять, що др. Володимир Бачинський, який від довшого часу вів угодові пертрактації з польським урядом і через те був поставлений поза скобки українського громадянського життя, підтяв собі в лазні св. Анни у Львові жили на руках і під горлом та зажив трутини.

Непритомного відвезли його до шпиталя. Часописи пишуть, що його житте буде мимо цего вратоване.

АЛЬБАНСЬКА СПРАВА ПЕРЕД ЛІГОЮ НАЦІЙ.

ЖЕНЕВА, 6. червня. — Альбанія віднеслася до Ліги Націй в справі вирішення конфлікту, який запав між Югославією а Альбанією по тій причині, що альбанський уряд казав приарештувати урядовця при югославянськім посольстві в Тирані, в якого переведено ревізію і знайдено матеріяли, що вказують, що цей урядовець вів шпіонажу. Альбанія заявляє, що мала до цего право, бо цей урядовець є альбанським підданим, а Югославія зазначує, що Альбанія нарушила в той спосіб екстериторіяльність посольства.

НЕЩАСЛИВИЙ ВИПАДОК У БОРБНИЦТВІ.

Гр. Василь Фединишин з Канзас Сити, Канзас, пише до нашої часописи: Дня 2. червня ц. р. „Американський Леґіон" уладив кулачну боротьбу, яка відбулася в „Меморіял Гол". Між иншими боксерами змагалися також Семмі Мантель Ракфорд зі Стівом Адамсом. У другім „равнді" Мандель ударив Адамса в груди так сильно, що той упав на шнур, зі шнура на підлогу і по 15-тьох мінутах помер. Тій нещасливій сцені приглядалася 3,000-на публика. Манделя арештовано, але по зложенню ним 5,000-долярової поруки, він зістав випущений на волю. В суботу, 4. червня, відбудеться у поліційнім суді переслуханнє, яке має вирішити, чи Мадель є винуватий в'убивстві Адамса, чи ні.

ЯК ІДУТЬ ПО НИТЦІ ДО КЛУБКА.

В неділю, 22. травня, утопився в Ред Ривері коло Ґонор (Канада) Джордж Мур. Слідство виявило, що утопився він, будучи пяним від самоґонки, якої напився в Івана Павлюка з тої-ж місцевости. Комісія коронера зажадала покарання Павлюка і відповідно до того Павлюка арештовано за знехтовання Акту Тверезости.

НАЦІОНАЛЬНИЙ ДЕНЬ ПОДЯКИ В КАНАДІ.

Національний комітет для святковання діямантового ювилею конфедерації рішив зробити неділю, 3. липня, Національним Днем Подяки. Пропонується, щоби люде збиралися в той день у значнійших центрах на богослуження з подяками за благодати, що походять від конфедерації.

ДЛЯ КАЛЕНДАРЯ У. Н. СОЮЗА НА 1928 РІК.

Проситься українських лікарів, дентистів, адвокатів, учителів, бизнесменів, як купців, ріел-естейтменів, контракторів, та інших **професіоналістів і підприємців** в усіх містах Злучених Держав, подати свої адреси для поміщення в календарі У. Н. Союза на 1928 рік.

Також просимо подати, де є і як називаються українські **банки, будівляно - позичкові спілки, кооперативи, Народні Доми** й інші підприємства.

Також, де є **українсько-американські школи** з правом прилюдности.

І вкінці усі українські **культурні товариства й інституції** (як музичні школи, хори, театри) і **громадські установи** (клюби, товариства).

Просимо поспішитися з присилкою. Реченець до 30-го мая с. р.

Се в інтересі кождого громадянина і всіх українських установ в Америці, бо імена й адреси будуть подані поазбучно і будуть в руках 20,000 членів У. Н. Союза через цілий рік.

Адресувати:

„SVOBODA"
Box 346
JERSEY CITY, N. J.
Видавництво У. Н. Союза.

ПОЛІЦІЯ МУСІЛА БОРОНИТИ КОМУНІСТІВ.

Поліція мусіла боронити комуністів, котрі устроїли собі 28. травня мітинґ в Гайд Парку в Лондоні, щоби запротестувати проти правительства Великої Британії за зірвання взаємин з совітською Росією. Комуністичні промовці з трибуни, прибраної червоними прапорами, хвалили Москву і ганили Велику Британію. Прислухувалося їм кілька тисяч людей, але декому зі слухачів стало того за богато і зробили наступ на комуністів. Подерли червоні прапори і зачали бити комуністів. Заледви кінній поліції вдалося виратувати комуністичних промовців перед кулаками розентузіязмованого пролетаріяту.

СВІТОВА ХРОНІКА.

До Будапешту приїхав інкоґніто ґен. Вранґель, щоби полагодити конфлікт, який зродився в тамошній рос. еміґрації на тлі претенсій до престолу кн. Кирила і Миколи Миколаєвича. Ґен. Вранґель відвідав реґента Гортія і прем. Бетлена. Опісля ґен. Вранґель відїхав до Брукселі. — В копальні „Варвара" у Карвіні засипалось 12 шахтярів. До вечера відкопано 8, з тих 7 неживих і 1 тяжко раненого. — Ріка Волга підноситься зі скорістю 20 цм. денно. Вже піднеслася 4 м. понад нормальну поверхню. Рада комісарів Надволжської Респуб. оголосила стан облоги в 8 округах. До тих округів стягнено військо і часть цивільного населення, щоб не допустити до катастрофи. — Німецький райхстаґ приняв у третьому читанні закон про охорону німецької републики 323 голосами проти 41.

САРО КИВАЄ ПАЛЬЦЕМ КОМУНІСТАМ.

Французький міністер закордонних справ Альберт Саро зовсім недвозначно накивав пальцем комуністам 27. травня підчас дебати над інтерпеляцією з домаганням, щоби правительство виявило своє становище до совітської Росії. Сказав Саро: „Комуністичні посли беруть розкази з Москви і руководяться ними в своїй роботі систематичної руїни та насильства для заведення диктатури пролетаріяту через домашню війну". Виразну пересторогу Москві дав і премієр Бріян, коло загостив до него два дні передтим російський комісар закордонних справ Чічерін. Чічерін скаржився на те, що Велика Британія зірвала взаємини з Росією і спитав, чи не вплине се на зміну становища Франції до Росії. Бріян відповів на се, що в подібних справах Франція поступає на власну руку, однакож Москва добре зробить, як спинить пропаганду в чужих краях і приспішить поладнання справи довгів, які Росія винна Франції.

МУСОЛІНІ СПОДІЄТЬСЯ ДОВГОГО ПАНОВАННЯ.

Італійський премієр Беніто Мусоліні, який як провідник фашистів перебрав пять літ тому керму Італії, сподіється, що буде оставати на чолі правительства ще яких десять або пятнайцять літ. Коли до того часу не вспіє перебудувати Італії, то готов остати премієром навіть довше, „не з бажання мати владу в своїх руках, тільки ізза свого розуміння обовязку". Таке сказав він 26. травня в італійській палаті послів серед бурливих оплесків фашистських послів. Мусоліні заповів корінну перебудову держави; перебудова зачнеться при кінци сего року. Палата послів переміниться тоді в орґан корпоративної держави і послів будуть вибирати національні корпорації, створені чартером праці; загальних виборів не буде. „Ми нині похороняємо всі брехні загального демократичного виборчого права" — сказав бомбастично Мусоліні.

А. РУДНИЦЬКИЙ ДИРІҐЕНТОМ УКРАЇНСЬКИХ ОПЕР.

Дирекція державних опер Київ-Харків-Одеса запропонувала п. Антонові Рудницькому в Берліні диріґентуру цих обєднаних опер на найближчий сезон. Антін Рудницький є в нас нині єдиним Українцем, який скінчив фахову школу для оперних диріґентів, т. зв. „Майстеркурс" (після „Вищої Музичної Школи" у Берліні) і від кількох літ працює в цьому напрямку. Ще як свіжоскінчений ґімназист, здавши державний іспит у „Музичному Інституті" у Львові, він став помічником диріґента у львівському міському театрі. Видно, що державні театри на Радянській Україні стараються притягнути до себе всіх фахових земляків на чужині.

В ВАРШАВІ ВБИТО СОВІТСЬКОГО ПОСЛА

РОСІЙСЬКИЙ СТУДЕНТ БОРИС КОРЕНКО, МОНАРХІСТ, ВБИВАЄ РЕВОЛЬВЕРОВИМ ВИСТРІЛОМ ПЕТРА ВОЙКОВА.

ВАРШАВА, 7. червня. — Зі словами: „Це за національну Росію, а не за інтернаціональну", стрілив 19-літний російський студент Борис Коренко до совітського посла Петра Войкова, коли той говорив на залізничім двірці з А. Розенґольцом, дипльоматичним представником з Лондону, який по зірванню зносин між Англією й совітами вертав через Варшаву до Москви.

Коренко приближився до Войкова і просив о паршорт, а коли йому відмовлено, дав 6 револьверових стрілів. Смертельно ранений Войков виняв свій револьвер і стрілив, щоби боронити себе, але куля полетіла в воздух, а сам він непритомний впав на землю. Його відвезено сейчас до шпиталя, але він до години помер.

Президент Польщі Мосціцкі і міністер заграничних справ Залескі заявили в совітськім посольстві своє співчутте та вислали вираз жалю з приводу цього випадку до совітського уряду в Москві. Все те одначе не спинило Літвінова, що заступає Чичерина, від протесту, який він вислав сейчас до польського уряду з приводу вбийства. Він закидає польському урядови недбальство зглядом білої ґвардії, яка знайшла в Польщі свій притулок.

В Польщі викликало вбийство велике занепокоєннє. Побоюються, щоби цей факт не став для Польщі тим, чим стало вбийство архикнязя Фердинанда для Австрії.

БЕРЛІН ВИТАЄ ЧЕЙМБЕРЛИНА І ЛЕВИНА.

150,000 ЛЮДЕЙ ОЖИДАЛО ПРИБУТТЯ ЛЕТУНІВ, ЯКИХ ОБСИПАНО КВІТАМИ ТА РАДІСНИМИ ОКЛИКАМИ.

БЕРЛІН, 7. червня. — О 6. год. вечером прилетіла Колюмбія до Берліна. Чеймберлина і Левина витали зі ще більшим ентузіязмом як витали Линдберга в Парижі. Колюмбія надлетіла в товаристві 15 німецьких аероплянів, окружила Берлін, а коли діткнулася землі, надійшли до неї американський амбасадор Шурман і німецький міністер торговлі Курціюс та привитали летунів від імени німецького народу і уряду, а Шурман ще й з рамени Америки. Музика грала американський національний гимн, а з грудий 150,000 публики чути було тільки ентузіястичні оклики.

Бурмістр міста Шольц вручив летунам великий вінець, а другі обсипали їх квітами. Поговоривши дещо з представниками преси, летуни всіли до автомобіля і поїхали до американської амбсади на вечеру. Завтра начнуться офіціяльні приняття в президента Гінденбурґа, міністра заграничних справ Штреземана і в других.

ЛИНДБЕРҐ ПРИГЛЯДАЄТЬСЯ ВОЄННОМУ ДІЛУ НА КОРАБЛИ МЕМФІС.

КОНТРОЛЮЄ ГАРМАТИ І ДОВІДУЄТЬСЯ ПРО СЕКРЕТИ, ДЕРЖАНІ В ТАЙНІ НАВІТЬ ПЕРЕД ЧУЖИМИ СУВЕРЕНАМИ.

З КОРАБЛЯ МЕМФІС, 7. червня. — Линдберґ находиться вже в половині дороги до Вашингтону. Весь час відпочиває та приглядається життю на корабли, особливо муштрі. Справність жовнірів вправляє його в дійсний подив, особливо служба при гарматах, яка вимагає великої скорости і зручности, бо найменша проволока чи неосторожність приносить каліцтво.

Командант корабля показує Линдберґови всі тайни та сховки, які замкнені для звичайного чоловіка, а навіть для суверенів чужосторонніх держав.

СТРІЧА ЧІЧЕРІНА З ШТРЕЗЕМАНОМ.

НІМЕЧЧИНА БУДЕ ЗАХОВУВАТИСЯ НЕВТРАЛЬНО, ТАК ЗАЯВИВ ШТРЕЗЕМАН.

БАДЕН-БАДЕН, 7. червня. — Відбулася тут конференція між совітським комісарем справ закордонних Чічеріном а Штреземаном, німецьким міністром закорд. прав. Обговорювали головно зірваннє зносин між Анґлією а совітами та вбийство совітського посла в Польщі. Штреземан заявив, що Німеччина задержить строгу невтральність, але нарікав на кирилну роботу Третого Інтернаціоналу. Чічерін заявив в справі вбийства, що воно не потягне зірвання зносин з Польщею з приводу того, що польський уряд сейчас виявив свій жаль, але мимо того задивляється він дуже песимістично на дальші відносини між совітами а Польщею.

БОЯТЬСЯ ЗРОСТУ РЕЛІГІЙНОСТИ.

ПРОТИРЕЛІГІЙНА ОРГАНІЗАЦІЯ ПОБІЛЬШУЄ СВОЮ АКТИВНІСТЬ.

РИГА, 7. червня. — Зі всіх сторін доносять, що релігійність в Росії зростає мимо того, що уряд відноситься до церкви ворожо. Послідні Великодні Свята, в яких взяли участь навіть жовніри Червоної Армії, артисти театрів і другі, заставили Протирелігійну організацію до більш завзятої боротьби з релігійністю.

ТЕПЕР ПРИЙМАЄТЬСЯ ЧЛЕНІВ БЕЗ ВСТУПНОГО.

„SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays at 83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.

Edited by Editorial Committee.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911, under the Act of March 8, 1879.

Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES:		ПЕРЕДПЛАТА:	
Three cents a copy.		Поодиноке число три центи.	
One year	$ 7.00	На рік	$ 7.00
Six months	$ 3.75	На пів року	$ 3.75
Three months	$ 2.00	На три місяці	$ 2.00
Foreign and Jersey City Rates:		В Джерзи Сити і Заграницею:	
One year	$10.00	На рік	$10.00
Six months	$ 5.00	На пів року	$ 5.00
Three months	$ 2.75	На три місяці	$ 2.75

За кожду зміну адреси платиться 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає.

Адреса: "SVOBODA", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

ДО ВІДВАЖНИХ СВІТ НАЛЕЖИТЬ

Ще не вийшов світ з того подиву, яким повито особу молодого летуна Линдберга, ще переповнені часописи його фотографіями і описами принять та овацій, ще жде Линдберга як героя нове приняття в ріднім краю — а вже маємо новий летунський рекорд. Чеймберлин і Левин доконали нового геройського чину і дали практично доказ, що аеропляннова правильна комунікація між Америкою й Европою це вже справа найблизшої будучности, це факт, який жде тільки сфінансовання.

Два геройські лети посунули людство о один щебель дальше на шляху поступу. А між тими успішними геройськими летами є ще один геройський лет Нунжессера і Колі. Ті послідні, що всдавилися не одним геройством підчас світової війни, що носили на грудях найбільші відзначення, пустилися перші в далекий лет через океан і згинули по всякій правдоподібности в морських филях чи в иншім нещастю. І вони великі герої, хоч не діпняли цілі. Великим героєм є і Линдберг, що, не зважаючи на трагічний лет Нунжессера і Колі, пустився і собі в лет через океан.

Та Линдберг людина молода, самітна, в якої сміливий порив являється до певної міри навіть природним явищем. Але щож могло спонукати до лету Левина, людину, яка з нужди добилася грубих міліонів, яка жила серед вигод і достатку, а яка пустилася в ту небезпечну дорогу, не сказавши навіть слова своїй жінці. Оставив жінку і діти, зробив тестамент і виїхав. І хто це, Левин-жид, себто той жид, якого загально вважають як прикованого до гроша, який не має слави очайдушної людини.

Як бачимо, сам гріш, а навіть міліони і щасливе семейне життя не дають ще задоволення людині, якої дух сягає дещо висше. І от завдяки таким людям людскість поступає вперед. Завдяки таким людям поступає техніка, медицина. Завдяки таким людям визволюється світ з кайдан темноти і поступає. Завдяки таким людям як Колюмб відкриваються нові землі, а завдяки таким людям як наші козаки твориться історія народа. Бо наші козаки, що підпливали на малих човниках Чорним морем аж під сам Царгород, що зводили бої з турецькими галерами — це були не менші герої, як ті, що пустилися перелетіти океан. Тому і козацтво захопило цілу душу нашого народа своєю сміливістю та геройством, як захоплюють тепер світ лети Линдберга і Чеймберлина. Перед відважними світ клонить голову. Відваги і мужности треба особливо нам, Українцям, які дуже часто дорожимо малим і тому нездібні добачити властиву велич, а ще менше її діпняти. Такою величю є рівнож і наше національне визволення.

Др. Кирило Трильовський.

„ДУМА ПРО МЕЛЕДИКТА ПЛОСКОЛОБА"

(Поясненне).

Дуже інтересним є розслідити, якими дорогами зайшло і вкоренилось в Галичині москвофільство. Є се дуже покручена справа і в короткім начерку представити не дасться. Та всеж таки пару слів присвятити їй годиться.

І так — еще в трицятьох роках тамтого століття приїхав був до Галичини для студій російський учений **Погодін**, котрий не лише що вивіз звідси масу старих грамот і документів, що відносились до нашої історії, але і навязав близші зносини з усякими галицькими Українцями, як ось з історином **Денисом Зубрицьким.** — Сей учений знаний є не лиш зі своїх польських і російських творів, але й з висказу, що для селянина — досить **псалтиря та часословця.** — Він станув на становищи, що галицькі „Русини", а Росіяни — се один народ, а за ним пішли і Дідицький і Шеховнч і другі.

Надзвичайно причинився до поширення симпатій для Росії факт походу російської армії впоперек Галичини на Угорщину в 1849 р., а то на поміч Австрії проти збунтованих Мадярів та стоячих в їх рядах польських легіонерів. Наші земляки побачили на власні очи силу і блеск Росії; вони завважали, що російська мова споріднена з нашою, тай побачили таки й чисто українські полки в російській службі. — Звідси виросло переконанне, що лише Москаль може нас визволити з ляцької неволі, з під польської шляхти, дарма що і над нею стояв у Відни австрійський уряд. — Наші галицькі земляки не знали тоді, що ті самі московські війська ішли все на поміч польській шляхті на Правобережній Україні або на Волині, коли українські селяни-кріпаки пробували бунтуватися проти панського визиску.

Досить — що той похід Москалів на Угорщину в 1849 р. причинився неабияк до виклакання москволюбних почувань і між галицькою інтелігенцією і навіть між нашим селянством. Мовляв: **„О! у Москаля тверда віра!"**

Але третою, може найбільшою причиною поширення москвофільства у нашої інтелігенції по 1848 р., се були **аристократичні погляди її,** яких вона набралась, наслідуючи сліпо польську інтелігенцію і читаючи польську літературу.

По кровавім погромі, який справили мазурські селяни в **1846** р. збунтованим проти „цисаржа" польським шляхтичам — відпала Полякам охота одушевлятись польським „людкем" — а польські письменники як Поль та Качковскі, взялися до возвеличування старої польської шляхотської історії. А наші се читали тай жаль їм стало. Чому про наших князів та бояр ніхто нічого не пише?

І Богдан Дідицький написав — та щож? мертвим язиком! А Поляки писали живим і хоч їх тодішне письменство не було демократичним, то всеж таки будило воно **народну гордість!** Письменство мертве, продуковане нашими кацапами, такої гордости між нашою суспільностю викликати не було в силі. Воно лише поглублювало ту страшну прогалину, яка була між нашою інтелігенцією а селянином, а то тим більше, що той послідний, вийшовши з неволі і не найшовши відповідного проводу у „старшого брата" — попав в безпросвітне піянство!

Алеж москвофільство нашої інтелігенції в першім десятку літ по „весні народів", що так дуже-дуже слабо огріла нашу націю — стало для нас шкідливим ще і з другої причини:

Воно дало підставу Полякам до денунціовання тодішних „Русинів" перед Віднем за їх симпатії до Росії, отже за їх нахил до державної зради!

В сей спосіб аристократичний, москвофільський напрям пошкодив нашій справі і в долині відчуживши інтелігенцію від народа — але рівночасно послужив він і до ослаблення її в горі, у центрального уряду, котрий тим охотнійше наставляв вухо на польські нашептування.

Дійшло до того, що міністер Штерлінг сказав: „Чи й о скільки рутенська нація має істнувати — полишається до рішення галицькому соймови".

Тимчасом — той же Відень сам уложив так ординацію до сойму, що „Русини" в нім ніколи більшости не могли мати!

Розпука є злим дорадником: нічого отже дивного, що коли в р. **1866** Прусаки побили на голову під Кеніґрецом Австріяків (кілько там тоді полялося української крови!) і здавалося, що Австрія віддасть незадовго „послідноє воздиханіє", не дивно — що тоді Дідицький оголосив в „Слові" статтю, в котрій висказав погляд, що галицькі „Русини" а Росіяне се: **адін народ!**

Він видав тоді навіть брошурку під заголовком: **„В адін час** (годину) **научітса малорусину по велікорусски",** дарма, що і він сам, до кінця життя по великоруськи поправно говорити не навчився!

А тепер — зробім один малий відскок на бік, та киньмо оком в теперішність:

Майже точнісінько такий самий процес переходить справа нашого народного відродження на **Закарпатській Україні:** і тут „наша" інтелігенція перенята чужим, аристократичним в тім випадку мадярським духом, та уживає у родині чужої мадярської мови, так як галицька уживала польської.

І тут інтелігенція з ненависти до „смердячого Русняка-хлопа" цурається його мови, а шукає панської — та сягає аж тисяч кільометрів на північний схід — за російською. Російської вона „на дистанц" — вивчитися не годна і тому далі говорить мовою мадярською та занедбує роботу над рідним народом, з чого лиш користають — чужинці.

Страшний, трагічний се акт в історії нашого національного відродження!

НОВЕ УҐРУПОВАННЄ ДЕРЖАВ

По закінченню Великої Війни в Европі витворилося три ґрупи держав, звязаних між собою спільними інтересами. Одну ґрупу становили осередні держави, що програли Велику Війну. Проти них стояли держави-побідниці, що складали Антанту. До Антанти також причислялася трета ґрупа малих держав, що звалися Малою Антантою. В першій ґрупі були: Німеччина, Австрія, Угорщина, Болгарія та Туреччина. В другій ґрупі: Франція, Італія та Англія. До них спільником була Мала Антанта: Румунія, Польща, Чехо-Словакія та Юго-Славія.

Це були три основні уґруповання держав, до яких приставали инші держави, що не вели своєї самостійної політики, а завжди знаходилися під впливом тої чи иншої ґрупи держав, чи окремої більшої держави. Такими державами були Естонія, Латвія, Альбанія та Греція.

В той час, коли увага всього світа звернена на Китай, де відбуваються незвичайно великі події, вислід яких ще годі предбачити, а також на Совітську Росію, в самій Европі відбулися події, що привели до нового переґруповання держав. Те переґрупованне почасти закінчилося, а почасти ще тільки накреслюється.

Прибалтійські держави: Естонія, Латвія, а почасти Фінляндія та Литва, попали під повний вплив Англії, яка ними може шахувати, як вона того забажає відповідно до своїх інтересів. Також і Польща все більше і більше попадає під вплив Англії. Те саме станеться і з Румунією.

Недавно Франція уклала з Німеччиною мирову умову, відому під іменем Льокарнського договору. Чим далі, тим більше ці дві держави схиляються до тіснійшого співробітництва, мирного й навіть приятельського співжиття. До того спонукує їх богато причин, не лише економічних, але й політичних.

Мала Антанта почала розсипатися й можна рахувати, що дні її істнування вже почислені. Причиною цього є розбіжність інтересів держав, що її складали.

Фактично тепер справа стоїть так, що з Великої Антанти дійсними союзниками між собою залишилися лише Англія та Франція. Італія все далі й далі росходиться у своїй політиці з Францією. Італія виявляє все більшу експанзію та імперіялізм і має намір опанувати Середземне море, що противне інтересам Франції, яка також не від того, щоби бути одиноким паном на тім морю. Італія виявляє також наміри поширювати свій вплив в Африці та в Малій Азії, де Франція вже давно провадить свою імперіялістичну політику. Тому відносини між Францією та Італією тепер досить холодні, а почасти й неприязні, коли додати до цього, що Італія иноді згадує про свої землі на березі Середземного моря, які знаходяться в межах Франції. З тої причини ці дві бувші союзниці навіть пережили минулого року досить неспокійні часи; і Італія і Франція збільшили були свої військові сили на своюму спільному кордоні.

З Малої Антанти вірною союзницею Франції лишилася Юго-Славія та почасти Чехо-Словаччина. Тимчасом Італія, поширюючи свою експанзію на Балканський півостров, захопила під свій вплив Альбанію. Далі сприятелювала та уклала ріжні договори з Болгарією, Румунією та Угорщиною. Таким чином Юго-Славія опинилася зо всіх боків оточеною неприязними їй державами. Це ставить її в тяжке політичне становище й примушує шукати нових комбінацій, щоби якось вирватися з оточення, зробленого Італією, яка має багато порахунків з Юго-Славією. Тим більше, що з Малої Антанти Румунія цілковито стала на боці Італії, а Польща увесь час до неї залицяється.

Такою новою силою, на яку моглаби опертися Юго-Славія, є Німеччина, яка не лише економічно відживає, але й політично з кожним днем здобуває все більше значіння та впливу. Крім того Німеччина схиляється до більшого сприятелювання з Францією, яка є вірною опікункою Юго-Славії. Тому, що Юго-Славія не має з Німеччиною безпосередних кордонів, вона вже тепер спокійнійше дивиться на можливість обєднання Австрії з Німеччиною, проти чого ранійше сама гостро протестувала. В разі їх обєднання, Німеччина буде мати безпосередні кордони не лише з Юго-Славією, але й з Італією, що булоби вигідне для Юго-Славії на випадок конфлікту межи нею а Італією.

Отже тепер міністер заграничних справ Юго-Славії Марінкович працює над підготованнем ґрунту до зближення до Німеччини.

З другої сторони молода турецька республика також окружена ворогами. Союзників вона може найти знова тільки в Берліні. На перешкоді сьому стояли ґеографічні перепони: Туреччина відділена від Німеччини Юго-Славією та Грецією. Це також розуміє й Юго-Славія, а тому вона вже тепер починає дебатувати у пресі питання про зближення до Туреччини. Навіть Греція, почувши себе загроженою з боку Італії, схиляється до того, щоби свої спори з Туреччиною нарешті покінчити та прийти до мирного співжиття.

Таким чином накреслюється нова комбінація держав, а в ній знова воскресає ідея імперіялістичної Німеччини, яка головно й привела до світової війни.

ПІСОК ЗАСИПАВ МІСТО.

Ураган, що лютував над Кодандом 16 годин, засипав ціле місто піском доокличної пустині. В деяких місцях на вулицях є на пять метрів високо піску. Недалеко від міста згинула валка, вдушена піском.

В. Будзиновський.

ПЯТЕ КОЛЕСО.

ІСТОРИЧНА ПОВІСТЬ.

(21)

— Зразу був у Жулкевского, потому у його зятя Даниловича. Конецпольскі також зять Жулкевского. Тепер зрозумієте, чому мій батько мусів бути майже в кождім поході Жулкевского. Ідучи в похід, батько все брав і мене з собою. Отже взяв і тоді. Коли польське військо вже вивтікало і розбіглося, полишаючи обох гетьманів, мій батько зі своїми козаками і з гетьманами відступав перед якими шістьма сотнями Турків, що ступали нам по пятах. Кождий козак дорого продавав своє життє. Жаден не погиб, не виславши на той світ бодай десятка ворогів. Сила ворога зменшалась о много скорше, як наша. Коли раз Турки наперли сильнійше, так що з нами змішалися, Жулкевскі впав, накритий цілою купою турецьких трупів. Ми, перебиті до половини, відступали далі. Нарешті Турки, побачивши, що їх вже менше, стали втікати. Нас лишилася мала жменька. Лісовими нетрями і манівцями пробрались ми до Дністра. Броду там не було, вода йшла велика. Ми вгасили спраґу і більша часть лягла спати. Конецпольскі, ледви впав на землю, так зараз вснув. Надійшов якийсь Волох, що в Дністрі рибалчив. Ми побалакали з ним і обіцяли йому грубу нагороду, як дасть нам човен. Він сказав, що має великий човен дві версти відси, та що зараз приставить його нам. Пішов і вернув до нас, але з Турками. Батько не хотів здатися і погиб зарубаний шаблями. Конецпольскі, я і решта моїх товаришів опинилися в ликах. Конецпольскі був у неволи півтретя року, я три. Але він був деинде, я деинде.

Тепер я розумію, чому гетьман з вами панькається — ротмістр промовив, коли Хмельницький замовк. — Він тямить, що в обороні його життя ваш батько втратив своє. Тому він лишив вас у посіданню Суботова.

— Гетьман зі мною цілком не панькається. Я роблю свою службу точно і совісно. Він се бачить і тільки всего. Суботів, кажу вам, не є в інвентари черкаського староства, до котрого належить Чигирин. Суботів мій і перейде на моїх дітий.

— Або на мачуху, як буде яка, — ротмістр додав сміючися.

— Мачуха, як буде, буде мати своє і лищиться тільки при своїм, — Хмельницький додав твердо, наповнюючи послідні чарки.

— Бачу, що вам добре діється, — ротмістр замітив, — коли з собою возите таке вино. Що то мусить бути в ваших льохах! Шкода, що я не в Чигирині. Я зазирав би дуже часто до вас. Буває у вас підстароста Чаплінскі?

— У мене кождий буває, не тільки такий щирий друг, як Чаплінскі.

Ротмістр вихилив послідну чарку, подякував і відійшов до війска, щоби затрубіти дальший похід. Рота рушила вперед серединою села, ведучи перед собою повязаних заложників. В селі жовнірів ніхто не займав, бо всі боялися за життє заложників. Аж три версти за селом ротмістр спинив похід. На його приказ жовніри роздягли заложників, щоб їх одяги спалити. Жовніри виконали приказ. Два голі-голісінькі хлопи і три голі баби стояли на середині дороги, та дивилися, як горить їх шматтє. Коли вже згоріло, війско рушило в дальшу дорогу, заложників полишаючи за собою.

Решту дороги рота пройшла вже без ніякої пригоди. Дальші села належали до гетьмана, отже війско в його службі мусіло шанувати чужу власність. Прийшовши до Бродів, ротмістр і Хмельницький зараз зголосилися до Конецпольского. Гетьман позвав до себе першого ротмістра. Ротмістр здав свій рапорт і додав:

— Козацький сотник, котрий на приказ ясновельможного приїхав сюди разом зі мною, то якась загадочна, хитра і на мою думку небезпечна птиця. Мене перестерігали перед ним, але я не вірив. Тепер, за такий короткий час спільної дороги, хоч я дуже мало балакав з ним, показалося, що він справді кривить душею.

— Чому так зле думаєш про него?— гетьман спитав. — Полкова старшина хвалить його. Його батько був чесний чоловік. Яблуко так далеко відкотилось би від яблуні?

— Він дуже таємничий. Вже се одно свідчить проти него. Чесні люди все бувають отверті. Я ні з него, ні з його челяди не міг видобути тайни його подорожи. І сам не каже, куди їздив і його челядь не знає. Він і перед своїми людьми криється. Як то може бути, щоби ні його чура, ні його візник не знав, у кого він бував, хто у него бував, з ким він балакав? Мені сказав, що їздив шукати жінки. Бреше, бо як би так, то не скривав би сего перед своєю челядию. Бодай не втікав би від неї відвідуючи когось.

Гетьман, котрий знав, що Хмельницький їздив до короля в тайній місії, не дивувався, що про се не розказував челяді і не хотів сказати ротмістрови. Ротмістрови гетьман причину так пояснив:

— Саме того, що їздив шукати для себе жінки, не чванився тим перед челядию. Він вже старий і не хоче, щоби з него сміялися, як дістане гарбуза. Я дивуюся, що він тобі й тільки вищебетав. Чи не було се по пяному?

— Що правда, ми балакали по кількох чарках паленки і тяжкого вина.

— То кажи так! Він з челядию не пе, отже не диво, що челядь нічого не знає.

— Я все таки не вірю йому. Тепер в Галичині і на Волині конспірує українська шляхта, конспірують українські міщани. Також хлопство непокоїться. Що й сам Хмельницький бунтує хлопів, маю докази.

— Які?! — гетьман крикнув. — Сюди їх!

— Побунтував усі села, крізь які ми їхали, виїхавши зі Львова. Ми нігде не могли дістати хліба. Скрізь виходили проти нас узброєні. Як би не те, що в однім селі я тільки підступом роздобув дещо харчів, моє війско було би вимерло з голоду. Се була робота Хмельницького. Рішучо його!

— Ти бачив на власні очи, чув на власні уха, що то він бунтував?

— Він захитрий, щоби таке робити при свідках. Але він має чуру, що за него робить такі фіглі. Сотник каже, що то якийсь шляхтич. Сей чура виховився вперед і ми його більше не бачили. Очивидно, то Хмельницький вислав його, щоби всі села по дорозі звістив про наш похід. Хмельницький правда, бісився, коли хлопи повиходили проти нас зазброєні; казав, що той вітрогон покинув його і втік, та тому робить йому такого збитка. Але я старому лисови не вірю. То таки сам Хмельницький вислав його.

— Так виглядає, що чура зробив се на приказ свого сотника. Затямлю собі се.

— Ясновельможний гріють гадину за пазухою, полишаючи в його руках деякі землі черкаського староства, відділені ще старостою Даниловичем для чигиринського підстарости.

— Які землі староства?

— А Суботів і Суботівка.

— Ти в не свої річи не втоpкайся! — гетьман перебив суворо. — Се діло моє і підстарости. Можеш відійти.

По хвили до гетьмана покликали Хмельницького. Хмельницький поклонився, виймив зза пазухи сильноопечатаний пакет і передаючи його Конецпольському, сказав:

— Се, від короля.

Конецпольскі розпечатав, розгорнув, письмо виймив і став читати. Читаючи, то морщив чоло, то підсміхався. Скінчивши, сказав:

— Наш король дуже високо літає.

— Як буде війско, як будуть гроші, то низько не впаде, — Хмельницький замітив.

— Тож то! — гетьман зітхнув. — Коби гроші, коби війско! Відки возьмеш? Всьо в руках панів шляхти. Шляхта гроший не дасть, без гроший війска не наймеш. Сама шляхта, дуже лихий жовнір.

— Гроші може дасть Венеція, війско може дати Україна. Коби тільки поставити на ноги козацтво, то иншого війска не треба.

— Козацтво, то обоюдний меч. Без него не обійдешся в ніякій війні. Що правда, то не гріх. Але, поставивши козаків на ноги, то також викличеш проти себе вовка з ліса. Між ними зараз знайдеться якийсь Косинський, якийсь Наливайко, якийсь Павлюк, якийсь Острянин... Чи не так, пане сотнику? Не кождий козак такий, як ось наш Хмельницький.

— Так і не так. Бували не тільки Павлюки. Бували й такі, як Сагайдачний.

— Сагайдачний за скоро помер. Не для Польщі за скоро, а для козаків. Як би не те, то хто зна, чи нині я сидів би ще тут, в моїх Бродах, як гетьман польської корони. Броди може були би осідком якого козацького полковника під реґіментом гетьмана України... Чи не так пане сотнику?

(Дальше буде).

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

МОЯ ОТВЕРТА ВІДПОВІДЬ ВОРОГАМ І ПРИЯТЕЛЯМ.

Непідписаному з Ню Йорку.

Слава Ісусу Христу!

Кождий відповідає сам за себе. Господь наш Ісус Христос предповів, що згіршення будуть, та щасливий той, що перетерпить до кінця.

Щодо моєї присяги, то я Вам скажу таке, про що лиш знає тепер Господь Бог і висші церковні достойники.

1) Було це перед самим виїздом з Бремен Р. Б. 1907., по Спасі, коли то бл. п. епископ Кир Сотер Сртинський, о. крилошанин Ганицький і моя негідність сповідали сотки людий в Бремен. Я ще ніколи не їхав морем. Думав я собі, хто знає, як воно буде, тому висповідався я перед о. крилошанином Ганицьким, як на смерть. Отворив я перед ним своє серце, розум і ті згіршення, яких я тоді, молодий священник, не міг зрозуміти. А не міг я зрозуміти того, що 7 епископів з Америки в імени цілого епископату протестували, і то дуже остро, перед св. отцем Пієм Х. проти висилання українського епископа до Америки. Я не міг зрозуміти, що небіщик кардинал Ґотті аж сварився з блаж. памяти папою Пієм Х. з тої-ж причини. Такий забрак Христового Духа серед князів церкви зневірив мене дуже в першім році священства. На те подав мені о. Ганицький як відповідь і на потіху таке:

„Сину мій! Памятай на слова св. Ап. Павла: **„Хто стоїть, нехай уважає, щоби не впав“.**

„Не журися цим, що кардинал Готті виганьбив намісника Христового. Коли слуга архиєрейский вдарив в лице самого Сина Божого, то подібне може повторитися ще раз.

„Не журися, що цілий Епископат Американський погнівався на св. отця Пія Х. Таж один апостол збунтував усіх других апостолів, коли Марія Магдалина вилляла дорогоцінне миро на голову Спасителя“.

Це мене успокоїло і я тих слів досвідного і розумного священика не забуду ніколи, і буду уважати, щоби не впасти.

2) Було це Р. Б. 1912. в осени. Блаж. пам. еп. Сотер Ортинський був дуже огірчений браком єдности між священиками. Н приказ тодішного Апост. Делеґата кардинала Фальконіо, який вже був виїхав до Риму, мусіли всі американські латинські епископи передати власть над священиками і нашим народом блаж. пам. епископови Ортинському. Вони це зробили, але як?

„Один з них (він ще жиє) написав так: „Даю Тобі власть над католиками грецького обряду на так довго, як Ти є католиком!“ Я не мав иншого способу потішити зболіле серце свого владики, як тим, що коли буде треба, я здемаскую тих, що самі до неба не ідуть і других не пускають. Епископ тоді заприсягнув мене на те, що я це дійсно зроблю і з радости обцілував мене. І я заявляю, що цеї присяги не поломлю. І я це все зроблю, коли буде потреба.

Я тепер відповім ще **атамановим з пірначем з Шикаго, Ілл.**

Дякую за заповіджені відвідини і за те, що хочете „порозуміти мій кендюх“. Славно! Певно на це дістали Ви благословенство з Філаделфії, Па. Бачу, що дійсно не за „бездурно“ прислали ясновельможні пірнач до Америки.

Приятелям і бідним мученикам моїм собраттям скажу на конець таке: Господь нас не опустить! Бороніть Десять Заповідей, даних ще Мойсеєм, і науки Господа нашого Ісуса Христа, що молився на хресті за цих, що не знають, що роблять.

Мій провідник духовний, американський священник, обіцяв дати знати про все, що в нас діється там, де це повинні знати.

Американи католики не годні зрозуміти, що в епархії Окразани і індійські поганські князі взяли в кураторію всю власть і по гіндуськи руйнують Христову церкву та касують Десять Заповідей Божих!

Всіх Ворогів і Приятелів прошу о молитву.

о. Володимир Петріаський,
111 W. Green St., Nanticoke, Pa.

ОРГАНІЗУЙМО УКРАЇНСЬКІ СТРІЛЕЦЬКІ ГРОМАДИ.

Тут в Шикаго живе велике число ветеранів ріжних народностей, тільки, на жаль, українські ветерани незорганізовані. Чи ми, Українці, не брали участи в світовій війні? Миж досить пролили крови на ріжних фронтах і нам пора рівнож подумати про свою організацію. Я бачу, що в Шикаго при походах на Декорейшен Дей рік-річно беруть участь „Галерчики“, — себто ті самі, котрі допомогли до поневолення Галичини. Чом би і українським ветеранам не взятися за свою організацію, яка виступала би на ріжних торжествах? Думаю, що ту справу повинна взяти в свої руки Стрілецька Організація. А щоби зібрати стрільців з Шикага, прошу їх всіх замешкалих в Шикаго зголоситися на мою адресу в цілі обговорення цеї важної справи.

М. Гриневецький, хор. У. А.
1531 W. Ohio St., Chicago, Ill.

УКРАЇНСЬКИЙ МАЙНЕР ПРО МАЙНЕРСЬКИЙ СТРАЙК.

Тому, що майнерський страйк вже затягається, хочу пояснити американсько-українській загал про те, за що ведеться цей страйк.

Перш усього згадаю про так звану Джексонвильську угоду. Це є угода, котру підписали представники операторів і майнерів в Джексонвил, Флорида, в 1924 році, яка обовязувала одних і других до 31. марта 1927 р. Коли угода вийшла, вуглеві барони відказалися підписувати контракт з майнерами на тих самих услівях, що обовязували досі, мотивуючи се тим, що вони не можуть конкурувати з тими дистриктами, котрі не є зорганізовані. От тому то Виконавчий Комітет Майнерської Юнії проголосив страйк у всіх майнах мягкого вугля з днем 1. квітня 1927 року.

Тепер хочу сказати слів кілька про майнерську платню та пояснити, чи це правда, що майнери заробляють більше як в других галузях промислу.

Одна часть робітників, котра робить під землею, т. зв. драйвери і ті, що викидають камінне з кар, справді побирають $7.50 і $7.25 денно, а ті, що роблять на дворі, від $6.80 до $7.50, залежно від роботи, яку рболять. Робітники знова, котрі копають вугля, мають 15 центів від тони вугля, а ті, котрі ладують вугля до візків, мають 78 центів від тони. Ті, котрі ладують, мають купувати собі знаряди до праці, як порох до розстрілювання вугля і все, що потрібне.

Коли робітники підуть до роботи і як їм нічого нема на перешкоді, то можуть заробити від 7 до 10 долярів на день, але часом, коли щонебудь станеться у майні, то сей нещасний робітник сидить цілих 8 годин під землею за 2 чи 3 доляри, віддихаючи штучним воздухом та наражуючися на ріжні нещастя, бо всім відомо, що найбільше нещасливих випадків трафляється у майнах.

Але возьмім тепер під увагу пересічну заробітню плату майнера за цілий рік. В майнах, можна сказати, буває сезонова робота, бо дуже мало є таких майн, котрі робили би кождий робучий день. Статистика Департаменту Праці говорить, що фабричний робітник заробив в 1926 році від 1.500 долярів до 1.800, а майнер заробив від 800 до 1.200 долярів. Розложивши це на дні, виходить, що сей, так „високо“ платний майнер, заробляє пересічно від 3.00 до 3.50 долярів на день. Барони жертвували нам 5 долярів у день, а як ні, то так званий — sliding scale — то значить: як будуть менші ціни на вугля на маркеті, то і робітник дістане менше, а коли вугля підскочить у ціні, то й майнерам щось з того капне, але що саме, того нам не скажуть. Та можна сподіватися, що більшу пайку забрали б оператори, а нам кинули би костомаху, як псови. Не дивниця, що майнери се предложеннє відкинули з обуренням. Тепер ще одно: Ми вже страйкуємо третий місяць, але вуглеві барони заздалегідь почали пропаганду зглядом того, що з огляду на майнерський страйк вугля подорожіє. Що се значить? Чейже майнери не побирали більшої платні, як то вугля добували, то і вугля не могло подорожіти. Вугля лежить на складі, а що нового вугля не добувають через страйк, то оператори будуть з американського народу стягати тепер ціни, які захочуть, а нарід буде платити, бо мусить мати опал. Таке саме було практиковане передше і так є і тепер і так буде дальше, як довго така важна галузь промислу буде в приватних руках. Тепер очі всіх є звернені в сторону Пенсилвенії, де найбільша вуглева компанія в світі — Пітсбург Кол Ко. пробує вже цілий рік розбити майнерську юнію і провадити свою роботу при помочи скебів. Однак се їй не удається. Замісць погодитися з робітниками, вона утримує понад 350 так званих „Coal police“, — котрих сама оплачує, а то коштує грубі гроші, бо один такий Ґанмен бере $10.00 денно. Компанія стратила через те вже грубі міліони, а однак ніщо не скорисала. Вже і появились в часописах донесення, що якісь невисліджені банкирі закупують шери Пітсбург Кол Ко. в тій надії, що коли контроля сеї компанії перейде в инші руки, то може прийти до згоди між майнерами й операторами.

Я тільки в імя робітничої солідарности апелюю до українських робітників, щоби не дались зловити на ріжні оголошення, котрі появилися в американській пресі, що тільки майнерів потрібно та що нема страйку. Се є вербунок на скебів. А скебівство се дуже брудне і ризиковне ремесло. Памятайте, що колиб операторам вдалося зломити майнерську юнію, то тоді прийдеться робити робітникови у майнах за цонебудь.

Андрій Волошин,
Йорквіл, О.

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ.

КАРТЕРЕТ, Н. ДЖ.

Українці беруть участь у параді на Декорейшен Дей.

Дня 30. мая, на Декорейшен Дей, в нашій місцевости відбулася велика парада, на котру запрошено і нашу українську громаду.

За ініціятивою і стараннєм Союза Українських Жінок, котрий у нас щойно засновано, постаралися ми о гарні українські костюми, в котрих були гарно повбирані наші дівчата. Дві з них несли вивіску, на котрій була видно напись „С. У. Ж.“, а прочих шість несли американський прапор. За ними поступала шкільна дітвора. Дівчата старші і женщини з тов. С. У. Ж. кожда з них в синьо-жовтій шапочці з американським прапорцем в руці. Відтак слідували братства і товариства: Тов. Січ, від. У. Н. С., тов. ім. Шевченка, від. У. Р. С., бр. св. Димитрія, Пров., бр. св. о. Николая, Пров., Горожанські Клюби з Картерет і Хром, Головний Уряд парохіяльний і кілька членів бр. св. Михаїла, від. Укр. Нар. Союза. Братство св. Михаїла як таке участи не брало. Бо коли прийшло запрошення від Амерікен Лідджен до наших братств і товариств, аби взяти участь у поході, то так, як і все буває, коли треба братство чи братство скликує засідання в тій справі. Так було і тим разом. Кожде товариство і братство ухвалило на своїм засіданню взяти участь, тільки в братстві св. Михаїла не скликано на це зборів. Отже деякі члени з повисше згаданого братства, побачивши, що уряд тою справою не інтересується, прилучилися охотно самі і взяли участь в параді з прочими братствами і товариствами.

По скінченю походу удалися всі братства і товариства на церковну площу, щоби в порядку розійтися домів. На закінчення предс. української парохії, гром. Іван Гінда сказав кілька слів, в котрих заохочував загал до єдности і дальшої праці та взивав не звертати уваги на тих, що їм більше мила руда квочка з білими лабами, як свій рідний синьо-жовтий прапор. По закінченій промові всі як один бадьорно заспівали український національний гимн при співучасти Укр. Банди з Пасейку. Опісля всі розійшлися домів. Честь і слава братствам і товариствам з Картерет за участь у поході, а передовсім щира подяка нашим женщинам за труд, бо головно за їх помочею ми здобули у поході перше місце.

Учасник.

З СУДОВОЇ САЛІ.

Перед львівським трибуналом присяжних станув Яким Бучма, 29-літній сільський заробітник, обвинувачений в тому, що дня 5. січня ц. р. вбив у Куличківськім лісі (коло Белза) ґаєвого Зельонку. Бучма вийшов був до ліса, щоби навибирати трохи ріща. Акт обвинувачення закидає Бучмі, що, приловлений ґаєвим Зельонкою, вбив його двома вистрілами з рушниці. Обвинувачений не заперечив самого факту, але боронився тим, що рушниця вистрілила сама підчас шарпанини зі Зельонкою. Присяжні затвердили лише питання щодо вбивства; Бучму засуджено на пять літ тяжкої вязниці.

Джером К. Джером.

ХЛІБОРОБ І ПРОВИДІННЯ

Життя хлібороба складається з того, що повинно бути, а не є. Можна його назвати персоніфікацією терпіння, що сталося строгою наукою. Ціле життя мусить такий бідак боротися з нещастям. Нiщо йому не діється, як повинно би діятися. Здається, начеб побачив денне світло на якійсь планеті. Щоправда, Провидіння має як найліпші наміри, але ні трохи не розуміється на хліборобстві. Провидінню все здається, що робить, що може, так щож, коли воно вже вродилося попсуй-майстром. Колиб так Провидіння могло на які два місяці зійти на землю, зараз пішло би до кращого. Та що це неможливе, тож нема що говорити про такі речі. Коли розмовляти з хліборобом, набирається переконання, що Провидіння, то собі любий, зичливий аматор, який займає становище, на яке зовсім не надається.

— Дощ, — шукає Провидіння — люде хочуть дощу. Де я поділо той дощ?

Вкінці знаходить дощ, зсилає його на землю і є незвичайно вдоволене зі себе, аж стрінеться з Мандрівним Духом. Цей питається його іронічно, що воно властиво робить.

— Зсилаю дощ — каже Провидіння. — Бо, бачиш, хлібороби потребують дощу.

— Небаром не могтимуть потребувати чогонебудь, — відповідає Дух — бо втопляться у власних ліжках.

— Що ти кажеш!

— Глянь само, коли не хочеш вірити. Ти знов знищило жнива овочі, навіть горох зогнив. Чи досвід ніколи нічого не навчить тебе?

— То так тяжко реґулювати ці речі, — зітхає Провидіння.

— Бачу, що тобі дійсно тяжко приходиться. В кождому разі, колиб я був на твому місці, не посилав би більше дощу. А коли не можеш інакше, то лиши бодай людям трохи часу, щоби побудували собі новий ковчеґ.

— Щось дійсно вохко виглядає — каже Провидіння і зиркає на землю ізза рубця зорі. — Гадаю, що добре було би пустити в рух погоду.

А як зробило це, гадає, що воно найкраще Провидіння і кладеться спати.

З глибокого сну будить його Мандрівний Дух, що вертає тою самою дорогою.

— Ти знову був на землі? — питає ввічливо Провидіння.

— Саме вертаю відтам.

— Гарна місцевість, правда? А тепер усе так гарно висохло!...

— Ну так, висохло, гарно кажеш. Висохли ріки і криниці, худоба гине, трава випалена. І ніякого жнива не буде, хіба за два роки.

Провидіння вибухає плачем.

— Таж ти сам радив мені дати трохи погоди!

— А вжеж. Але я не радив шістьмісячної посухи з термометром, що показує 40 степенів у тіни. Ти дійсно поступаєш так, начеб у тебе не було ні крихітки розуму!

— Ах, кобй так цю посаду віддали кому іншому! — стогне Провидіння.

— Не лише в тебе одного такі бажання, — каже безсердечний Дух.

— Я роблю, що лише можу, — тут Провидіння втирає сльози крилом — та я не надаюся до того зовсім.

— О, тут вже твоя правда!

— Я стараюся, стараюся, — плаче — ніхто не покладав би на це стільки труду. А все таки, що лише зроблю, є не так, як повинно бути.

— Не дістає тобі трохи здорового людського розуму замісць горячого ентузіязму. Горячкуєшся і тратиш голову. Коли посилаєш дощ, то все тоді, коли його зовсім не треба. Ховаєш сонце, як лихий грач атути, і щойно, як уже ніщо не поможе, зачинаєш його давати.

— Ще раз спробую, вже дуже-дуже старатисяму!

— Відколи я знаю тебе, ти все пробуєш — відповідає невмолимий Дух. — Не в цьому річ. Ти нітрохи не розумієшся на бизнесі. Чому не купиш собі календаря?

Мандрівний Дух прощається і відходить. Провидіння постановляє собі, що мусить дійсно купити календар і завязує собі ґудза на хусточці. Але щож воно винно? Така вже його вдача, що зараз, кілька годин пізнійше, забуває, що мав означати той ґудз. Гадає, що ґудз мав йому пригадати, що мало зіслати на землю морози в травні або густу мряку в серпні. Тому, що не є певне себе, то зсилає оба ті дари...

А хлібороб перестав уже сердитися. Зрозумів, що журба і клопіт є вказані для безсмертної душі і спокійно ступає дальше шляхом до банкроцтва.

Переклав **М. Ходорівський.**

ЯК БУДУЄМО СИРОТИНЕЦЬ У. Н. СОЮЗА.

267.

Братство св. Івана Хрестителя в Лорейн, О., відділ 34. Укр. Нар. Союза.

Коляда від Молодечого відділу. на Сиротинець-Захист при Українськім Народнім Союзі.

Наші діти, не зважаючи на люту зиму, вибралися з колядою, щоби і свої цеголки зложити на будову народного храму. Нехай це буде приміром для других, що вже змалку ми повинні привчувати наших діточок до любови свого поневоленого народа і вказати їм всі всі способи і дороги, як стати до боротьби з нашими національними ворогами.

Колядою занялися слідуючі члени Молодечого Союза: Розалія Фурдин, Гелена Задорожна, Текля Саляк, Мілька Наконечна, Елсі Наконечна, Марія Чмирід, Стефанія Чмирід, Анна Чмирід, Катерина Яжик, Каролька Зазуля, Іван Жугайло і Іван Чмирід.

Коляду зложили слідуючі жертводавці:

Гриць Гацишин і Джекоб Бердер по 2 дол., Іван Господар 1 дол. і 25 ц., Іван Чмирід, Іван Задорожний, Михайло Кокотайло, Іван Пінцура, Мойсей Гладиш, Николай Гедзин, Гриць Вавринець, Іван Хапка, Ілько Дудяк, Павло Леміщук, Катерина Ольшаніцька, Марія О. Скроцька, Петро Крис, Венедикт Фурдин, Василь Чуба, Василь Фурдин, Нестор Мазуркевич, Франко Кузан, Іван Шумила, Ілько Бігун, Ілько Горбай, Іван Хорощак, Гриць Хорощак, М. Ходоровський, Михайло Дяяд, Володимир Каршон — всі по 1 дол.; Микола Рой 75 ц., Федько Яжик, Петро Боднарчук, пані Торбович, Василь Гармич, Данько Олешевський, Іван Гіль, Теодор Тузінський, Никола Ковяк, Іван Саляк, Михайло Запотічний, Іван Віняш, Іван Швець, Захарій Долик і Петро Яців по 50 ц.; Дмитро Колачко, Іван Баранецький, пані Супа і Дмитро Козопас всі по 25 ц. Разом загально 40 долярів. Розхід 2 доляри і 5 ц. На Сиротинець призначуємо 30 долярів, а решту висилаємо через Обєднання на допомогу старому краеви.

Ми колядники складаємо щиру подяку всім жертводавцям, а також дякуємо тим, що нас від своїх порогів завертали, бо ми мали нагоду переконатись, кільки то перешкод треба побороти, щоби дійти до якоїсь доброї цілі. — Остаю з поважанням, Іван Чмирід, секр. і провідник колядників.

268.

ПАТСВІЛ, ПА.

Хв. Заряде:

В залученню висилаю 5 дол., як жертву на Сиротинець-Захист при Українськім Народнім Союзі. Нехай і моя невеличка цеголка піднесе мур будови народної твердині. Бажаю гарного успіху, щоби наш цілий загал перенявся ідеєю такого благородного діла. — Остаю з глибоким поважанням, Іван Онушка.

268.

Тов. Вільні Козаки в Трентон, Н. Дж., відділ 116 Укр. Нар. Союза.

Хв. Заряде:

Засилаючи суму 5 долярів як жертву від наших членів на будову Сиротинця-Захисту при Українськім Народнім Союзі, заявляємо, що таку гуманну акцію будемо попирати морально і матеріяльно, щоби здійснилися слова нашого генія Тараса Шевченка, що „в своїй хаті своя правда і сила і воля". Зневірів у нас нема. Ми віримо, що хто жертвує на таку ціль, той розуміє бажання Шевченка а тим самим потреби українського народа. Спис жертводавців був вже оголошений. — Пишусь з пошаною, Павло Стадник, секретар.

269.

Бр. св. Григорія в Ранкін, Па., відділ. 24. Укр. Нар. Союза.

В залученню висилаю четверту суму 52 доляри, котрі зібрано межи нашими членами як добровільні жертви на будову Сиротинця-Захисту при Українськім Народнім Союзі. Богато було клопоту, щоби стягнути сю цару долярів, але воно нема що дуже дивуватися, бо по перше тепер панує безробіття, а по друге, в таких справах звичайно знаходяться негодяї, котрі видумують ріжні причини, щоби лиш викрутитися від народного обовязку, а що найгірше, сіяти зневіру межи громадянством. — Остаю з поважанням, Михайло Туркевич, секретар.

270.

Баль на будову Сиротинця-Захисту при Українськім Народнім Союзі.

Комітет зложений з трох відділів У. Н. Союза, а то 20., 94. і 146. в Гамтрамк і Норт Дітройт, Миш., щоби причинитися до будови Сиротинця-Захисту при Укр. Нар. Союзі, устроїв баль дня 8. серпня 1926.

З тикетів вступу одержано 116 долярів і 75 центів, з тикетів при барі 83 доляри і 50 центів, разом 200 долярів і 25 центів. Розходи: Заплачено за галю 50 долярів, музика 34 доляри, гросерня 13 долярів і 40 центів, лід 2 доляри, напитки 35 долярів і 10 центів, оголошення 10 долярів, вступні тикети 3 доляри, тикети до бари 1 доляра і 80 центів, оголошення в віче, котре відбулося дня 30 мая 1926, 4 доляри і 50 цнт., разом розходу 153 доляри і 80 центів. Чистого доходу лишилося 46 долярів і 45 центів.

Заохочений Комітет таким гарним успіхом рішив устроїти на день 5. вересня 1926. на ту саму ціль пікнік і баль, однак цим разом з причин від Комітету незалежних публика не дописала і в рахунках оказався недобір, котрий треба було покрити приходом з попереднього балю.

Прихід з пікніку і балю дня 5. вересня 1926. Зі вступних тикетів одержано 15 долярів і 20 центів, з тикетів при барі 32 доляри і 65 центів, разом 47 долярів і 85 центів. — Розходи: Заплачено за галю 5 долярів, за музику 20 долярів, напитки 8 долярів і 70 центів, оголошення 10 долярів, гросерня 6 і 75 центів, доплачено до баса 1 доляра і 85 центів, разом розходу 52 доляри і 30 центів. Виходить недобір 4 доляри і 45 центів, котрі відтягнено від суми 46 долярів і 45 центів. З повисшої суми оплачено також оголошення в Свободі 9 долярів.

Оставшу суму 33 доляри передано на руки Заряду будови Сиротинця-Захисту при Укр. Нар. Союзі. — З поважанням, за Комітет, Т. Михальчук.

МІТИНГИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗА

КЛІВЛЕНД, О. Тов. Сокіл, від. 336, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбудуться в неділю, дня 12-го червня, о 1-ій годині пополудни, в гали Укр. Нар. Дому. Проситься всіх членів точно явитись на зборах. — Г. Степанек, фін. секр.

ГАМТРАМК, МІШ. Повідомляється місцевих і позамісцевих членів Тов. ім. Маркіяна Шашкевича, від. 94, що піврічні збори відбудуться 12-го червня, точно о год. 2-ій попол., в гали Укр. Хати, 2240 Грейлінг ул. Кождого члена обовязком є бути присутним, а контрольорів здати своє піврічне справозданнє. Берімся до праці і приєднуймо нови хчленів та записуймо власних дітий до У. Н. Союза. Тепер принимаємо без вступного. — Іван Чайковський, предс.; Іван Курчак, рек. секр.

ФАРЕЛ, ПА. Бр. св. Апп. Петра і Павла, від. 258, повідомляє своїх членів і членкинь, що припадаючий мітінг на 12. червня відложено на другу неділю, дня 19. червня, бо дня 12. червня припадають Зелені свята. Проситься членів не забути і прийти на сей мітінг. — В. Федорчак, секр.

СКРЕНТОН, ПА. Тов. Надзбруча, від. 280, подає до відома, що піврічні збори відбудуться дня 12. червня, о годині 2.30 попол., в Укр. Клюбі. Проситься членів прибути на сі збори. — С. Грещук, предс.; Петро Галай, секр.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. Тов. ім. Т. Шевченка, від. 289 на Норт Гудман, повідомляє всіх місцевих і позамісцевих членів, що збори відбудуться в суботу, дня 11. червня, о год. 6-ій вечер, в товариськім домі. Обовязком кождого члена бути присутним, бо є важні справи до полагодження. Довгуючі члени мають вирівнати свої належитости найдальше до 11-го, бо в противнім разі поступиться зними після статута. Наше Тов. буде принимати нових членів без оплати вступного, тому користайте з нагоди. — Николай Головка, предс.; Олександер Цицик, писар.

ОЛІЄН, Н. Й. Тов. Запорожська Січ, від. 363, повідомляє всіх своїх членів, що піврічні збори відбудуться в неділю, 12-го червня, о 2-ій годині пополудни, в Грінвуд Гали. Кождий член обовязково має явитися на сих зборах, бо маємо важні спарви до рішення. Члени довгуючі за вкладки або вступ на баль, мають заплатити на сих зборах, інакше будуть суспендовані. Неявившийся член заплатить кару 50 ц., а урядник 1 дол. — Г. Підскальний, секр.

ЛУДЛОВ, МАСС. Тов. ім. І. Франка, від. 253, повідомляє всіх своїх членів, що мітінг відбудеться 11. червня, в суботу, о 7-ій год. вечер, в Укр. Гали. Довгуючих членів проситься вирівнати свої залеглости на сім мітінг, бо інакше будуть суспендовані. — В. Борик, секр.

КЛИФТОН, Н. ДЖ. Тов. Українська Січ, від. 182, подає до відома своїм місцевим і позамісцевим членам, що піврічні збори відбудуться о 2-ій год. пополудни в неділю, дня 12. червня, в гали парохіяльній, 47 Говп Евеню, Пасейк. На порядку нарад є важні справи до вирішення; буде справозданнє фін. секретаря і контрольної комісії з приходів і розходів за 6 місяців. Взивається тих членів, що ще не зложили своєї жертви на Сиротинець, щоби се зробили і принесли по 1 дол. на сей мітінг. Довгуючих членів проситься вирівнати свої залеглости, бо інакше потеупиться з ними після статута. Неявившийся член на сей мітінг буде караний після статута. — М. Пипюк, предс.; Гр. Яськів, секр. фін.

ВЕСТ ФІЛАДЕЛФІЯ, ПА. Тов. Зоря, від. 346, повідомляє своїх членів, що піврічний мітінг відбудеться в суботу, дня 11. червня, о годині 7.30 вечер, в домі тов. Йосиф Багінського, 730 Brewster Ave. На той мітінг обовязково кождий член має прибути, бо є важні справи до полагодження; буде справозданнє касове. Кождий член повинен постаратись привести нового члена, бо тепер принимаємо до Тов. і У. Н. Союза без оплати вступного, а як буде більше число нових членів, то і доктора оплатить само Товариство. Тож користайте з нагоди. — Андрій Мацькевич, предс.; Йосиф Навроцький, кас.; Мих. Черкас, секр.

БРИДЖПОРТ, КОНН. Тов. Укр. Січ, від. 59, повідомляє всіх своїх членів і членкинь, що мітінг відбудеться в суботу, дня 11. червня, в гали церковній, ч. 34 Біч ул., точно о год. 7.30 вечер. Кождий член є обовязаний приходити точно на час і свої вкладки на час платити. Ті члени, котрі довгують мають вирівнати свої довги, бо в противнім разі їх суспендується. Приймаємо до Тов. і Укр. Нар. Союза нових кандидатів без оплати вступного, тож користайте з доброї нагоди і приступайте до найбогатшої укр. організації У. Н. Союза. — Мих. Галькевич, секр.

ФІЛАДЕЛФІЯ, ПА. Тов. Мир, від. 324, повідомляє, що звичайний мітінг відбудесь о 3-ій год. попол., в неділю, дня 12. червня, в гали Укр. Громади, 23. і Бравн ул. Проситься всіх членів прибути, бо є важні справи до полагодження. — Никола Самбір, предс.; Іван Слободян, секр.

АНСОНІЯ, КОНН. Тов. Запорожська Січ, від. 67, повідомляє, що піврічний мітінг відбудесь о 2-ій бгод. попол., в неділю, дня 12. червня, в Ліберти Гали, Мей ул. На порядку нарад справозданнє з 20-літного ювилею нашого Тов. Неявившийся член заплатить кари 25 ц., а урядник 50 ц. — В. Вавро, предс. І. Пиріг, секр.

БРІДЖПОРТ, ПА. Отсим повідомляється усіх місцевих і позамісцевих членів Бр. св. Михаїла, від. 15, що піврічний мітінг відбудеться дня 19. червня, на котрий усі члени обовязані прибути, бо є важні справи до полагодження. — В. Пухта, секр.

ВУНСАКЕТ, Р. АЙ. Тов. Мир, від. 368, повідбомляє, що мітінг відбудеться дня 12. червня, о годині 1-ій попол., в Тринніті Гол, 167 Блекстон ул. — Ю. Габрик, предс.; Кость Ходоровський, кас.; Михаїл Рибак, секр.

ВУНСАКЕТ, Р. АЙ. Тов. ім. Івана Франка, повідомляє всіх своїх членів, що мітінг відбудеться дня 12. червня, о годині 1-ій пополудни. Звертається увагу членам, щоби на цей мітінг кождий явився, бо є справи, котрі вимагають присутности всіх членів. — Іван Позіванський, предс.; Іван Кимфоник, кас.; Корнило Фірман, секр. рек.; М. Скибінський, секр. рек.

БАВНД-БРУК, Н. ДЖ. Бр. св. О. Николая, від. 344, повідомляє всіх членів, що піврічний мітінг відбудеться в неділю, дня 12. червня, точно о год. 3.30 пополудни. Просимо всіх членів зійтись на сей мітінг, бо є дуже важні справи до полагодження; буде справозданнє з приходів і розходів. Неявившийся член на згаданім мітінгу заплатить 1 дол. кари, а урядник 2 дол. П. Радванський здасть справозданнє з посвячення прапора. — Теодор Присташ, предс.; Павло Лівкович, секр.

ЕЛІЗАБЕТ, Н. ДЖ. Бр. св. Арх. Михаїла, від. 142, повідомляє своїх членів, що піврічний мітінг відбудеться 12. червня, точно о годині 2-ій попол., в гали Укр. Нар. Домі, 214 Fulton St. Пригадується тим членам, котрі ще не зложили на Сиротинець щоб вже сповнили свій обовязок. Є важні справи, а найважнійша справа 20-літного ювилею. Неявившийся член заплатить кару після статута. — Ю. Шевчук, пр.; Я. Лешак, кас.; П. Остапчук, секр.

ФІЛАДЕЛФІЯ, ПА. Тов. „Єдність", від. 163, повідомляє всіх своїх членів, що місячні збори відбудуться в неділю, дня 12. червня, о годині 1-ій пополудни, в Клюбі Тов. Амер. Горожан, 847 Н. Френклін ул. До полагодження маємо важні справи тому обовязком є кождого члена бути на зборах. Проситься також привести своїх знакомих на кандидатів нових членів; будемо принимати до У. Н. Союза і Тов. без вступного. — Григ. Фрайт, секр.

ФІЛАДЕЛФІЯ, ПА. Тов. „Любов", від. 45, повідомляє всіх своїх членів, що збори відбудуться в неділю, дня 12. червня, о год. 2-ій попол. Обовязком кождого члена є явитись на сих зборах, а коли вже через якусь дуже важну причину хтось не може явитись, конечно має вирівнати свої місячні вкладки через свого знакомого, бо мусимо мати замкнення рахунків за 6 місяців. Тому дуже просимо на означений день явитися. — Н. Ю. Сеник.

В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ І ФОТОГРАФІЙ ЧЛЕНІВ І ВІДДІЛІВ ДО КАЛЕНДАРЯ У. Н. СОЮЗА НА РІК 1928.

Календар У. Н. Союза, який розходиться у многих тисячах примірників, є найліпшим середником до оголошувань поміж американськими Українцями. Хто має який бизнес, а залежить йому на тім, аби про нього знало як найбільше людий, повинен дати своє оголошення до календаря У. Н. Союза. Ціни є вельми приступні, зваживши, що наклад буде виносити 20,000 примірників. Ціла сторона 34 кв. цалів, коштує $30.00; половина $15.00; чверть $10.00; осьма часть $5.00; перша і послідна сторона в части більше по $35.00. Хто хотів би в своїм оголошенню помістити також і фотографію, чи то свою чи свого бизнесу, мусить прислати з неї готову до друку клішу; коли ні, то поносить кошт виготовлення такої кліші з фотографії, то значить, що його оголошеннє буде о стільки дорожше коштувати, скільки виносить кошт виготовлення з фотографії друкарської кліші.

Текст оголошень мусить находитися в редакції по день 15. серпня б. р. Гроші за оголошення належить посилати рівночасно. Оголошення на кредит безусловно не будуть друкуватися.

Фотографії братств і товариств. Відділи У. Н. Союза, а також кружки співацькі і театральні, школи, банди, які суть при відділах У. Н. Союза (коли який кружок, співацьке товариство і т. п. не єсть при відділі У. Н. Союза, таких після ухвали не буде поміщуватись у календари), хотілиб, аби їх фотографії були поміщені в календари на 1928 рік, зволять їх прислати на адресу „Свободи" найдальше по день 15. серпня б. р. Рівночасно проситься прислати з фотографією чек або моні-ордер, виписаний на імя „Свободи" на суму $10.00. Сі гроші ужиється на покритте коштів виготовлення з фотографії друкарської кліші. Місце в календари безплатно.

Всі фотографії мусять бути добре опаковані.

Всі письма належить адресувати:

„SVOBODA"
83 Grand St., Jersey City, N. J.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

КОНКУРС.

Украінська гр. кат. парохія в Оборн, Н. Й., пошукує дякоучителя. Платня після умови. Мешканне для дякоучителя в парохіяльнім домі. Голоситись належить на адресу: 130,2,4

UKRAINIAN GR. CATH. CHURCH OF ST. PETER AND ST. PAUL,
132 Washington St., Auburn, N. Y.